

Dosarul nr. 1-212/2025
PIGD 1-25143145-46-1-08102025

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

22 decembrie 2025

or. Florești

Judecătoria Soroca, sediul Florești

Instanța compusă din:

Președintele ședinței Rusu-Parii Rosița

Grefier Mutruc Andreea

Cu participarea:

Procurorului Popa Radu

Apărătorului Duca Denis

Inculpatului Gurghiș Alexandru

Examinând în ședință de judecată publică, în procedură generală cauza penală de învinuire a lui

Gurghiș Alexandru *****, cod numeric personal
*****, a.n. *****, domiciliat în sat. *****, studii medii,
moldovean, cetățean al R. Moldova, căsătorit, persoane la
întreținere nu are, neangajat oficial în câmpul muncii, supus
serviciului militar, cu antecedente penale stinse, posedă limba de
stat -

învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal, coruperea active
- adică oferirea personal unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru neîndeplinirea
unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Prezenta cauză penală a fost înregistrată pe rol la data de 08 octombrie 2025 și examinată
în fond cu pronunțarea sentinței motivate la data de 22 decembrie 2025.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul Popa Radu, în ședința de judecată a pledat pentru condamnarea inculpatului în
baza art. 325 alin. (1) Cod penal și de a-i stabili pedeapsă sub formă amendă în mărime de 1125
unități convenționale. Corpul delict două bancnote de 200 lei, după definitivarea sentinței de
trecut în contul statului.

Apărătorul inculpatului Gurghiș Alexandru, avocat Duca Denis, a solicitat instanței de
judecată emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatului.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de
judecată, instanța,

A C O N S T A T A T :

Gurghiș Alexandru, la data de 19 iulie 2025, în jurul orei 12:50 mim, deplasându-se la
volanul automobilului personal de modelul "*****" cu n/î *****, prin satul *****, a fost stopat
de către angajații INSP al DP Nord, ***** și ***** în legătură cu suspiciunea de supraîncărcare
a automobilului.

Cunoscînd cu certitudine că poliția este o instituție publică specializată a statului în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care are misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor, iar polițistul are calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123, alin. (2) din Codul penal, realizînd că orice promisiune, oferire sau dare, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice a unor bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini vreo acțiune în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, constituie infracțiune, aflîndu-se lîngă portbagajul automobilului de serviciu "*****" cu n/î MAI *****, avînd scopul evitării atragerii la răspundere contravențională în temeiul art. 265 Cod contravențional, acționînd cu intenție directă a propus mijloace bănești inspectorului de patrulare. Fiind avertizat de angajații INSP că propunerea sa constituie un act de corupere ce se pedepsește conform Codului penal, Gurghiș Alexandru și-a continuat acțiunile sale infracționale, plasînd mijloacele bănești în sumă totală de 400 lei în portbagajul automobilului.

În ședința de judecată, procurorul Radu Popa, inculpatul Gurghiș Alexandru și apărătorul acestuia Duca Denis au solicitat examinarea cauzei în procedură generală, în ședință publică și în limba de stat, avînd în vedere că inculpatul nu recunoaște faptele invocate în rechizitoriu și încadrarea juridică adusă, iar în acest sens, în conformitate cu articolele 351 și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată inculpatul Gurghiș Alexandru, a relatat că, vina în săvârșirea infracțiunii încriminate nu a recunoscut-o și a declarat instanței de judecată că la data de 19 iulie 2025, orele 12 ziua se deplasa cu soția *****, cu automobilul de model Volkswagen spre s. Sobari r-nul Soroca de la Călărași. S-au pornit să ducă niște vin, flori, roșii. Cum se deplasau de la Nicolaevca spre Sîrbești, i-a oprit poliția cu girofarul. A oprit pe stînga. S-a apropiat Ivanov care a cerut actele și l-a întrebat ce transportă, i-a spus să deschidă portbagajul, a deschis, l-a întrebat ce are acolo la ce i-a răspuns că are vin, se duce la o rudă. Al doilea polițist s-a apropiat, l-a întrebat unde se duce, la ce i-a răspuns că este agricultor și se duce în s. Sobari, r-nul Soroca. I s-a spus să aștepte să fie chemată grupa operativă ca să îi ridice automobilul cu tot cu canistre. După s-a dat la automobilul lor. S-a apropiat de mașină, a luat certificatul din primărie că are viță-de-vie. Nu de mult l-a luat ca să arate că transportă vinul din viță-de-vie. După a închis portbagajul, s-a apropiat și a arătat că are certificat din primărie și au închis portbagajul. A așteptat să îi facă proces-verbal. A așteptat 1,3- 2 h, i-au făcut proces-verbal că a dat mită. Polițiștii care au venit cu grupa operativă au spus că a dat mită. Nu a dat că nu a avut bani. Nu are explicație la așa ceva, în portbagaj nu a pus nimic. Cei 400 lei nu îi aparțin, cine i-a pus în portbagaj nu știe. Nu a văzut 400 lei în portbagaj. A venit grupa operativă, a început a filma. Cât era grupa Ivanov a întocmit un proces-verbal că nu avea acte pe vin. Polițiștii au plecat spre Nicolaevca. Peste 20 min. s-au întors înapoi cu grupa operativă. L-au pus să semneze și a semnat. Nu poate spune ce a semnat. Domnul Ivanov i-a dat procesul-verbal și a plecat cu toate bunurile. Avea bani pe card, cash nu avea. Soția nu a avut bani cash. Cameră de bord avea Ivanov în piept. Ține minte, stătea în fața sa. Ivanov vorbea la telefon, Eugen stătea lîngă mașină să prezinte adeverința. S-a uitat la adeverință și a închis portbagajul. Polițiștii nu îi cunoaște, anterior nu i-a văzut. Când a venit grupa operativă a semnat mai multe documente. De către Ivanov s-a înmănat procesul-verbal, de la grupa operativă a venit. Nu ține minte să văzut bani acolo în portbagaj. Nu a văzut, nu ține minte. Erau vreo cinci persoane. Posibil să fi fost Gangan Radu. Când a semnat rubricile erau completate.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată martorul *****, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a relatat că, la data de 19 iulie 2025 a fost implicat în serviciu cu colegul său ***** cu automobilul de serviciu *****. În satul ***** a stopat mijlocul de transport *****. La volanul automobilului de model „Volkswagen Transporta” se afla Gurghiș Alexandru. Ultimul la solicitarea colaboratorilor de poliție a prezentat actele necesare, iar la rugămintea de a deschide portbagajul, pentru a vedea ce transportă, acesta l-a deschis și în el a observat mai multe butelii pline. Ulterior s-a stabilit că în buteliile date se află vin. A fost rugat să prezinte actele de proveniență pe vinul care îl transportă, la care el nu avea careva acte, adică nu a putut demonstra proveniența lui. Comunicându-i ulterior că-i va fi întocmit proces-verbal cu privire la contravenție, pe faptul că nu deține documente pe marfa care o transportă. Atunci, conducătorul automobilului dat, cet. Gurghiș Alexandru la rugat să nu-i întocmească nici un proces-verbal, dar să se clarifice pe loc. Ultimul i-a comunicat nu se poate așa ceva. Între timp a fost telefonat de un coleg de serviciu, cet. Gurghiș s-a apropiat de automobilul de serviciu, portbagajul era deschis și a pus ceva în portbagaj și la închis. După care a fost efectuat apel la 112 declarând cele întâmplate. Mai susține că nu a solicitat nimic și nici nu a dat de înțeles faptul dat. Menționează că i-a lămutit cet. Gurghiș că nu se vor putea lămuri. A mai auzit cum colegul i-a spus că nu se poate de dat careva mijloace bănești. Anterior cu Gurghiș a interacționat. Camera de corp era în automobil în portbagaj, iar precis nu-și amintește. Nu este persoană responsabilă de cameră de corp, echipajul este responsabil. Când au stopat automobilul s-au prezentat, colegul era în mijloc de automobil. Nu î-și amintește în acel moment unde era body camera. E un dispozitiv mic se fixează la piept. Nu are acces la înregistrările video, este persoană responsabilă. Pornesc body camera pentru a filma. Body camera se conectează la întocmirea proceselor-verbale, la un conflict. În această situație ultimul nu a fost agresiv, dar momentul când îi vorba de mită trebuia pornită. Nu ține minte dacă era la el sau la coleg era body camera. Procesul-verbal pe transport a fost întocmit de el, apoi colegul a ieșit din automobil. Când sa deschis portbagajul nu a văzut. Portbagajul se deschide la întocmirea proceselor verbale acolo se află printrul. Procesele verbale sunt electronice. Când a telefonat telefonul nu era departe undeva 3 m. Susține că a văzut cum s-a apropiat și a pus. Din spusele colegului a aflat că sunt bani însă ce sumă anume era nu cunoaștea pînă nu a venit grupa operativă. În portbagajul era printrul, Dragerul, posibil și registrele de predare primire a automobilului.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată martorul *****, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a relatat că, La data de 19.07.2025, a fost implicat în serviciul de patrulare împreună cu colegul ***** cu automobilul de serviciu. În jurul orei 12:50, la intrare în sat. ***** a fost stopat automobilul de model „*****” cu n/î *****, deoarece autovehiculul dat vizibil părea că este supraîncărcat. În urma documentării s-a stabilit că, la volanul automobilului de model „Volkswagen Transporta” cu n/î K AT 504 se afla Gurghiș Alexandru. Ultimul a prezentat actele necesare, iar la rugămintea de a deschide portbagajul, pentru a vedea ce transportă, acesta l-a deschis și în el a observat vin în cantități mari. În momentul când s-a deschis ușa a coborît și el din automobilul de serviciu. S-a apropiat de Gurghiș Alexandru care propunea sume bănești să nu fie document. În acel moment a deschis portbagajul automobilului de serviciu. A fost preîntâmpinat că se filmează. A pus în partea stîngă în portbagaj suma, ultimul a închis portbagajul și a chemat grupa operativă. După ce a pus în portbagaj i-a comunicat că se filmează și nu trebuia să facă, i-a explicat că banii au rămas în portbagaj de oarece nu vor să aibă probleme. Astfel, pînă la venirea grupei operative nu au luat banii, de oarece nu au dreptul să pună mîina pe bani sau să rămână în automobil pînă la venirea grupei operative. A văzut și din spusele ultimului soția se afla în automobil, dar nu a fost

implicată la nici o discuție. *La întrebările apărătorului Duca Denis, martorul ******, a menționat că, a deschis portbagajul pentru a întocmi proces verbal în baza art.265. În portbagaj se află printorul și după întocmirea procesului verbal îl prindează. Procesul verbal a fost întocmit de coleg. Procesul verbal a fost întocmit atunci când ultimul a propus bani. Sa deschis portbagajul ca să se întocmească proces verbal inițial. Ține la discreția acestora cine va întocmi proces-verbal. Body camera se afla la coleg. Când sunt chemați la chemări ei au la dispoziție numai o singură body camera. Camera de bord era. Body camera era la coleg și el era responsabil de înregistrarea pe cameră. După cum cunoaște era puțin înregistrat, de oarece s-a stabilit defecțiuni tehnice și este la reparație. Puțin se vede pe înregistrare. Susține și faptul că, când s-a apropiat ultimul s-a exprimat „hai să facem ca să fie totul bine”, în mână avea careva bancnote, suma nu cunoaște. Careva sume de bani va fi documentat conforma art. 325 pînă și după închiderea portbagajului. Acte de proveniență nu a prezentat. El a fost efectuat apel la 112 declarînd cele întîmplate și a solicitat să vină la fața locului pentru a documenta cazul. Anterior a mai denunțat asemenea fapte. A solicitat grupa operativă a documentat ce era legat de transportul marfar fără acte de proveniență și dare de mită. Întru-un final a ajuns la o concluzie și s-a exprimat ca grupa operativă să vină și să documenteze cazul în baza art.325 și pe transportarea mărfurilor fără acte de proveniență. *La întrebările procurorului, martorul ******, a menționat că, nu are nici o facilitate atunci când denunță un caz de dare de mită. Poate să-i ofere lui, dar colegul să facă apelul telefonic. *La întrebările instanței, martorul ******, a menționat că, careva propuneri pentru a le oferi sume bănești nu au fost. Nu au acces la înregistrările de pe body camera este centralizat.

Prin mijloacele de probă – documente anexate la materialele cauzei penale și anume:

- Procesul verbal de cercetare la fața locului din data din 19.07.2025, prin care a fost cercetat automobilul de model „*****” cu n/î MAI *****. În bagajul automobilului, între suportul de jos și covorul din bagaj se află două bancnote cu nominalul de 200 lei fiecare. Bancnotele au fost ridicate, împachetate și sigilate într-un plic de hârtie de culoare albă (f. d. 7-12);

- Procesul-verbal de examinare a obiectului din 21 iulie 2025, prin care au fost examinate două bancnote cu nominalul de 200 lei fiecare ce au fost puse în portbagajul automobilului poliției de către învinuit. O bancnotă este eu seria G.0196 și nr. 446676, alta, cu seria G.0179 și nr. 264458. (fd.23);

Ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictu la cauza penală din 21 iulie 2025. prin care au fost recunoscute și anexate două bancnote eu nominalul de 200 lei fiecare, ce au fost puse în portbagajul automobilului poliției de către învinuit. (f.d. 25);

Corpul delict - două bancnote cu nominalul de 200 lei fiecare, ce au fost puse în portbagajul automobilului poliției de către învinuit, (f.d.26);

Procesul-verbal de examinare a obiectului din 05 august 2025 prin care a fost examinată adeverința nr. 274 din 09 iulie 2025 eliberată de către Primăria sat. Sadova, r-nul Călărași prin care se confirmă că învinuitul deține în proprietate teren agricol cu o suprafață de 0,50 ha pe care crește plantații de vie și are vin. (f.d.39);

Procesul-verbal de confruntare din 11 august 2025, dintre martorul ***** și bănuitul Gurghiș Alexandru. (f.d. 41-43);

Procesul-verbal de confruntare din 13 august 2025, dintre martorul ***** și bănuitul Gurghiș Alexandru. (f.d.44-46).

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a

procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Gurghiș Alexandru a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare, în cadrul cauzei penale de coruperea active - adică oferirea personal unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației penale, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*). În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similitudinilor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161*).

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea

existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpatului. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire din 04 septembrie 2025 (f.d.4), inculpatul Gurghiș Alexandru a fost pus sub acuzare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) din Codul penal.

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorilor în fața instanței, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța constată că faptele incriminate în rechizitoriu, conform încadrării juridice aduse, pentru care inculpatul Gurghiș Alexandru a fost trimisă în judecată există, au fost săvârșite de acesta și întrunesc semnele obligatorii ale componentelor de infracțiune prevăzute de art. 325 alin.(1) din Codul penal, potrivit argumentelor expuse infra.

Astfel, referitor la acțiunile incriminate, instanța precizează că fapta infracțiunii se demonstrează prin declarațiile persoanelor audiate nemijlocit în instanță, coroborate cert cu alte mijloace de probă, precum și prin lipsa unor discrepanțe substanțiale cu informația furnizată prin alte mijloace de probă, fiind identificate doar inadvertențe neesențiale între declarațiile persoanelor audiate, care diferă nesemnificativ și exclusiv prin prisma interpretării evenimentelor firești personal de fiecare persoană, dar care în esență susțin consecvent aceleași fapte constatate.

În acest sens, instanța statuează într-adevăr, la data de 19 iulie 2025, în jurul orei 12:50 dim, deplasându-se la volanul automobilului personal de modelul "*****" cu n/î *****, prin satul *****, a fost stopat de către angajații INSP al DP Nord, ***** și ***** în legătură cu suspiciunea de supraîncărcare a automobilului. Cunoscând cu certitudine că poliția este o instituție publică specializată a statului în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care are misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor, iar polițistul are calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123, alin. (2) din Codul penal, realizând că orice promisiune, oferte sau

dare, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice a unor bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini vreo acțiune în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, constituie infracțiune, aflându-se lângă portbagajul automobilului de serviciu "*****" cu n/î MAI *****, având scopul evitării atragerii la răspundere contravențională în temeiul art. 265 Cod contravențional, acționând cu intenție directă a propus mijloace bănești inspectorului de patrulare. Fiind avertizat de angajații INSP că propunerea sa constituie un act de corupere ce se pedepsește conform Codului penal, Gurghiș Alexandru și-a continuat acțiunile sale infracționale, plasând mijloacele bănești în sumă totală de 400 lei în portbagajul automobilului.

În continuare, conform prevederilor art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

Așadar, cu referire la încadrarea juridică înaintată inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) din Codul penal, instanța de judecată constată că inculpatul a atentat la obiectul juridic special, care îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine, la caz, desfășurarea și exercitarea atribuțiilor de serviciu conform fișei de post și graficului de serviciu, de către cet. ***** și ***** , angajații INSP al DP Nord.

Analizând în ansamblu circumstanțele relatate, precum și faptul că pe parcursul efectuării urmăririi penale au fost acumulate suficiente probe concludente și utile ce ar demonstra vinovăția inculpatului Gurghiș Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) din Codul Penal, corupere activă, adică promisiunea și oferirea, personal, unei persoane publice de bunuri, sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Obiectul material sau imaterial al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile sau avantajele, sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice. La caz, obiectul material al infracțiunii constă remunerația ilicită, exprimată prin suma de bani care a oferit-o cet. Gurghiș Alexandru, persoanei publice, în mărime de 400 lei.

Latura obiectivă, a infracțiunii analizate constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de promisiune, oferire sau dare, a sumei date, personal, unei persoane publice servicii, ce nu i se cuvin persoanei publice. În acest sens, organul de urmărire penală a stabilit că oferire și dare persoanei publice de bunuri în sensul prevederilor art. 325 alin.(1) Cod penal constituie înmânarea, remiterea, predarea efectivă a remunerației ilicite de către corupătorul Gurghiș Alexandru către ***** și *****, angajații INSP al DP Nord al MAI, a mijloacelor bănești ce nu se cuvin în sumă de 400 lei, pentru a evita atragerea sa la răspundere contravențională în temeiul art. 265 Cod contravențional.

În acord cu alin. (2) art. 123 CP, prin “persoană publică” se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Astfel, examinând elementele constitutive ale infracțiunii imputate prin prisma normei art. 325 alin.(1) din Cod penal, se constată că, numitul cet. Gurghiș Alexandru îndeplinește condițiile subiectului infracțiunii investigate, având vârsta stabilită de legea penală, nefiind lipsit sau limitat în capacitatea de exercițiu.

Totodată, în cadrul urmăririi penale, a fost constatată realizarea laturii subiective a componentei de infracțiune, persoana vinovată cet. Gurghiș Alexandru acționând cu intenție directă, urmărind scopul evitării atragerii la răspundere contravențională în temeiul art. 265 Cod contravențional, acționând cu intenție directă a propus mijloace bănești inspectorului de patrulare. Fiind avertizat de angajații INSP că propunerea sa constituie un act de corupere ce se pedepsește conform Codului penal, Gurghiș Alexandru și-a continuat acțiunile sale infracționale, plasând mijloacele bănești în sumă totală de 400 lei în portbagajul automobilului.

Prin urmare nu se constată vreo încălcare a principiilor contradictorialității sau loialității probelor.

Contradictorialitatea se realizează în instanță, prin posibilitatea apărării de a contesta, interoga martorii, expertul și autorii proceselor-verbale, prin accesul deplin la dosar și la toate probele.

Reține instanța că, apărarea, a avut acces la probe, a putut adresa întrebări martorilor (***** și *****), nu a demonstrat existența vreunei provocări din partea poliției.

Prin urmare, nu sunt afectate garanțiile art. Cod procedură penală și nici standardul CtEDO privind loialitatea probelor.

Astfel, lipsurile invocate de apărare sunt neregularități minore, care nu afectează fondul și nu atrag nulitatea absolut, astfel, având în vedere, legalitatea efectuării cercetării la fața locului, respectarea procedurilor de ridicare și documentare, inexistența vreunei încălcări esențiale a drepturilor procesuale, caracterul formal și neesențial al neregularităților invocate și urmează a fi respinsă integral, probele rămânând legal administrate și pertinente.

Totodată, instanța de judecată reține că Gurghiș Alexandru a comis infracțiunea în lipsa unor circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 din Codul penal și în prezența circumstanței agravante prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. f) din Codul penal – „săvârșirea infracțiunii asupra unei persoane în legătură cu îndeplinirea de către ea a obligațiilor de serviciu sau obștești”.

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat Popa Radu, a solicitat recunoașterea inculpatului Gurghiș Alexandru vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1)

din Codul penal cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 1125 u.c., care constituie suma de 56 250 lei.

Apărătorul inculpatului, avocatul Duca Denis în temeiul art.390 Cod de procedură penală a solicitat emiterea unei sentințe de achitarea inculpatului.

Inculpatul Gurghiș Alexandru, în ultimul cuvânt a susținut apărătorul său.

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanța, conform art. 16 alin.2 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoară comisă cu intenție.

Astfel instanța de judecată ajunge la concluzia că pedeapsa stabilită lui Gurghiș Alexandru sub formă de amendă penală, este una corectă individualizată și raportată la criteriile generale prevăzute de art. 75 Cod penal. Totodată instanțe de judecată nu iau fost prezentate materiale confirmative ce l-ar caracteriza pe inculpat din punct de vedere negativ.

Prin urmare pedeapsa cu amendă în viziunea instanței de judecată este unica în măsură de constrângere aplicabilă situației inculpatului, care pornind de la datele caracteristice ale ultimului, este pe măsură să ducă la atingerea scopului general și special al pedepsei penale, deoarece fapta în materialitatea sa duce la concluzia că scopul pedepsei poate fi realizat prin stabilirea pedepsei cu amendă.

Instanța a examinat argumentele apărătorului inculpatului, potrivit cărora clientul său urmează a fi achitat, întrucât nu există suficiente dovezi care să susțină acuzația.

Astfel instanța reține că, la data de 19.07.2025 în cadrul cercetării la fața locului, din automobilul de serviciu al poliției („*****” cu n/î MAI *****), în bagajul automobilului, între suportul de jos și covorul din bagaj se aflau două bancnote cu nominalul de 200 lei fiecare. Bancnotele au fost ridicate, împachetate și sigilate, într-un plic de hârtie de culoare albă. Bancnotele respective au fost examinate inclusiv și în cadrul ședinței de judecată. Prin urmare, există un corp delict obiectiv, materializat în mijloace bănești destinate influențării unui funcționar public. Aceasta constituie o probă directă a faptelor imputate.

Martorii ***** și *****, angajații INSP al DP Nord al MAI, aflați în serviciu, au confirmat, în cadrul audierilor oferite în instanța de judecată că, Inculpatul personal a plasat mijloacele bănești în sumă totală de 400 lei în portbagajul automobilului. Acțiunea inculpatului a fost efectuată cu intenție, cu scopul de a împiedica întocmirea unui proces verbal în baza art.265 Cod contravențional. Declarațiile martorilor sunt coerente și susținute de probe materiale, astfel constituind probe concludente cazului.

Inculpatul Gurghiș Alexandru a fost informat că din motiv că nu are acte de proveniența mărfii transportate urmează a fi tras la răspundere contravențională în temeiul art. 265 Cod contravențional. În cunoștință de cauză, cu intenție directă, a oferit bani pentru a determina

polițiștii să nu își îndeplinească obligațiile legale. Depozitiile martorilor și probele materiale demonstrează scopul urmărit de inculpat, element esențial pentru infracțiunea de corupere activă.

Iar, afirmația inculpatului privind necunoașterea provenienței banilor, este neconvingătoare și contrazisă de probele materiale și depozițiile martorilor, catalogată fiind ca o versiune banală de evitarea răspunderii penale.

În consecință, aceasta nu diminuează valoarea probatorie a mijloacelor bănești ridicate și nu afectează stabilirea vinovăției pentru infracțiunea de corupere activă, prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal.

În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului, până când sentința va deveni definitivă.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura r-nul. Florești, Radu Popa din 04 septembrie 2025, în privința lui Gurghiș Alexandru a fost aplicată măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 zile (f.d.69).

În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.

În acest mod, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, urmează a fi menținută în privința inculpatului măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor.

Procurorul Popa Radu în dezbateri judiciare a solicitat de a supune confiscării corpurile delictelor.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpurile delictelor rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Conform prevederilor 162 Cod de procedură penală, alin. (1) În cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor, pct. 4) Bani și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt

identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile.

Potrivit art. 46 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

Conform art. 106 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Codul penal, (1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Astfel, din materialele cauzei și din învinuirea formulată față de Gurghiș Alexandru urmează că acesta a transmis persoanei publice suma de 400 lei.

În speță, coroborând materialul probant administrat cu textul legal enunțat, instanța de judecată consideră că măsura confiscării a mijloacelor bănești utilizate și destinate pentru săvârșirea infracțiunii, nu este abuzivă și nu încalcă principiile constituționale, referitoare la proprietate, ci este o măsură de siguranță prevăzută de lege și aplicată în temeiul acesteia. Mai mult decât atât, instanța de judecată consideră oportun aplicarea confiscării speciale, în scopul restabilirii echității sociale și contracararea pe viitor a comiterii unor fapte similare de către inculpat sau de terțe persoane.

Astfel, în cazul unei confiscări de proprietăți, echilibrul just dintre scop și drepturi depinde de mulți factori, inclusiv, de scopul urmărit și de comportamentul făptuitorului. În cazul de față, reieșind din gradul de implicare a inculpatului în acțiunile comise, prin modul în care a fost concepută activitatea infracțională, cu folosirea mijlocului bănești destinate să servească la realizarea laturii obiective a infracțiunilor incriminate. La fel, instanța de judecată consideră că confiscarea mijloacelor financiare utilizate la săvârșirea infracțiunilor nu va duce la încălcarea dreptului de proprietate consfințit în Constituția Republicii Moldova și dreptul la protecția proprietății în sensul art. 1 Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Deci măsura confiscării nu reprezintă, în cauza de față, o ingerință nepermisă a statului în dreptul de proprietate, incompatibilă cu Convenția, întrucât este prevăzută de lege, este necesară într-o societate democratică, tocmai prin prisma scopului pentru care a fost instituită – de garanție și de prevenire – fiind proporțională cu scopul urmărit.

Prin urmare, instanța de judecată în lumina celor elucidate va supune confiscării speciale mijloacele bănești și anume: 2 (două) bancnote cu valoarea nominală de 200 (două sute) lei MDL, cu seriile și numerele: G.0196/446676 și G.0179/264458, care sunt anexate la materialele cauzei, se supun confiscării speciale în folosul statului, după rămânerea definitivă a sentinței.

În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolelor 64 din Codul penal, 162, 329, 340, 384-389, 392-395, 397, 437 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală și articolului 7 alin. (5) din Legea nr. 713 din 6 decembrie 2001, instanța de judecată,

hotărăște:

Se recunoaște vinovat Gurghiș Alexandru, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, și în baza acestei Legi ai stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 50 000 (cinci zeci mii) lei.

Se explică lui Gurghiș Alexandru că potrivit art.64 alin.(3¹) Cod penal, aceasta este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul

în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se menține în privința lui Gurghiș Alexandru, măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara, până la definitivarea prezentei sentințe.

Corpul delict: 2 (două) bancnote cu valoarea nominală de 200 (două sute) lei MDL, cu seriile și numerele: G.0196/446676 și G.0179/264458, recunoscute ca corp delict, și transmise spre păstrare la materialele cauzei, se supun confiscării speciale în folosul statului, după rămânerea definitivă a sentinței.

Sentința este cu drept de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Florești, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
Judecător

Rusu-Parii Rosița